

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Und darüber hinaus“.

V zadnji številki priobčili smo brzjavno vest, da je vlada prepovedala nemški „Parteitag“, ki bi bil sicer prihodnjo nedeljo v 16. dan t. m. zboroval v prijetnem mestu ob toplej in vabljivej Savinji, v starodavnem Celji. Dostavili smo tej vesti opazko, da nam ta prepoved nij prišla nenadno, da smo je pričakovali, dobro vedoč, da vlada, ki nij dovolila slovenskega tabora, tudi nemškutarskega „Parteitaga“ dopuščati ne more in ne sme. Tako vsaj mi razumevamo pravičnost.

Druzega mnenja pa je ustavoverni, nemško-liberalno-semitski Izrael, ki je vsled te prepovedi zagnal velik krik in vik in togotno kriči in razsaja in bije z rokama in nogama okolo sebe. Ker pa ta togota nikdar ne hasni, temveč razjari in razljuti itak uže nervozne živce, zaradi tega časniki nemškutarske stranke nijso več zmožni mirnega premišljevanja, po katerem, bi gotovo prišli do zaključka, da ta prepoved nij Bog vedi kako pogubonosna. Kaj pa se je zgodilo hudega? Par vodenih govorov splavalo je po vodi, par z vsemi mogočnimi in nemogočnimi frazami našpikanih napitnic šlo je „fuč“, nasproti pa so nekateri celjski krčmarji prihranili nekoliko kislega vina, vsi obiskovalci „Parteitaga“ pa so rešeni pokvarjenega želodca in družih nasledkov tako hrupne veselice. Kar ste si hoteli povedati, je menda vsacemu itak dobro znano, kdor pa še ne ve vsega, nad tega pa pride sv. duh v podobi dr. Glantschniggovega „Kmetkega prijatelja“, ta ga bode razjasnil in vlil mu v možgane prave modrosti.

Človek naravno razvitega razuma bi se tedaj nikakor ne srdil vsled vladine prepovedi — vsaj se

tudi mi nijsmo, ko se nam tabor nij dovolil — „Tagespost“ v Gradci pa ima svoj poseben razum. ki pa nij veliko vreden, kajti v zadnjem času zapuščajo jo vidno duševne moči in nekdanja gibčnost in vpogljivost je proč. Le srd in togota narekujeta jej še čudno skrpane članke, iz tega razloga tudi marsikaj pove, kar bi, da je mirna, previdno zamolčala. Poziv nemških Štajercev na svoje brate nij se preslišal, pravi „Tagespost“, „sondern er hat mächtige Wirkung erzielt bis hinauf zu den nördlichsten Grenzen des Landes und darüber hinaus“.

Možje, ki so iznašli svinčene pođplate, ki vlečejo za svoj nemški „Schulverein“ od tam gori, izven avstrijskih mej, koketujejo in se bratijo z Nemci onkraj črno-zlatih mejnih kolov.

To je uže nekaj „Schmerzschrei“ tja gori v Nemčijo in precej smelosti je treba k takej izjavi. Da nemška in nemškutarska stranka kaj čisto pomežikuje čez mejo, to je uže stara pesen, davno nam znana, katere smo se uže privadili, ker se nam dan na dan raznim načinom sili v uho. Da so jim avstrijske meje preozke, da težé „darüber hinaus“, to je javna tajnost uže dolgo vrsto let, novo je samo to, da se to javno v listu priznava. Taktno vsaj bi bilo, zamolčati kaj tacega, posebno če se pomisli, da to neprestano klicanje čez mejo ne vzbuja zaželjenega odziva, marveč od tam nazaj doni osorni „Herbstzeitlose“ ali pa članek, kakeršni je zadnjič posvetila „Kreuzzeitung“ nemško-liberalnej stranki, naštevaje jej celo vsto političnih pogrškov in pomot in zanikovanje jej naravnost sposobnost do političnega vodstva.

Poziv na nemške brate na najbolj severnej meji „und darüber hinaus“ vzamemo tedaj na zna-

nje, kar se pa tiče trditve, da bi bil nemški „Parteitag“ v Celji le zasobni shod (Privatzusammenkunft), dovoljujemo si vender vprašanje, kako bi bil možen zasoben shod v Celji, če se je oglasilo 2784 deležnikov, kje naj bi ti zborovali „privatno“?

Neplodno delo bi bilo, govoriti še dalje o prepovedi, kajti uže poslanec g. Herman je v deželnem zboru štajerskem opomnil jako vrolo, da je nemogoče prepričati Nemca, vrhu tega drug drugega predobro poznamo, da bi uže naprej lahko povedali, kdo in kaj bi bil govoril v Celji.

A v jednem oziru nam je vender skoraj žal, da ne bo de „Parteitaga“ v Celji, kajti pri tem po 2784 deležnikov obiskovanem shodu imeli bi redko priliko, spoznati vse na spodnjem Štajerskem biva-joče Nemce in nemškutarje, ki težé proti severnim mejam „und darüber hinaus!“

Duhovniška skupščina v Ptuiju.

Včeraj dne 10. julija zbralo se je v Ptuiju 31 svečnikov iz dekanovine ptujske, velikonedeljske in završke na duhovniški posvêt. Trije gg. župniki, namreč Vodušek iz Leskovca, Kukovec od sv. Andreja v Slov. Goricah in Švinger od sv. Miklavža blizu Ljutomera poročali so o upravi s cerkvenim imetkom povsem točno in gladko v toliko svetlej in pravilnej slovenščini, da je Slovencu srce kipelo od čiste radosti, ker v tem slučaju se je zopet pokazalo, kako ugodno teče slovenski jezik o raznih predmetih, razumevajo, ka ga mora dobro znati, podobno bistrenu in gladkemu potočiču, rahlo žuborečemu in prijetno romorečemu po zelenih travnikih ali priličen milo brnečemu zvoku umetno ubranih zvonov kake mične cerkvice na divnem holmiči. Po dovršenem službenem dnevnem redu predlagal je

LISTEK.

Slaba kava!

Vsakdo čital je pred kratkim naslednjo vest, ki je šla po vseh listih:

„Aleksandrija, 28. junija.

Kedive obolel je vsled male mrzlice.“

Ta jednostavna vest, katerej bi mi Evropeci pripisovali le srednjo važnost, vznemirjala je Egipčane, v Parizu živeče, jako živo.

„Vaš kedive bolan?“ vprašam včeraj rojaka od blaženih nilskih bregov, osobo, sicer na boulevardih močno znano.

„Mora v resnici biti ozbiljno bolan, če telegraf prinaša poročila o njegovem zdravstvenem stanju.“

„To nij nič čudnega; egiptovske razmere obračajo zdaj pozornost na tega vladarja, vrhu tega nij v telegramu nič tacega, kar bi vzbujalo bojazen, govori se le o malej mrzlici.“

„Da bi Vas uslišalo nebo!“

„Zdi se mi, da ste močno vznemirjeni?“

„Kaj hočete, jaz sem Arabec . . . V haremu vzrasel, poznam vse tajne spletke in gojim še vedno temeljito bojazen pred slabo kavo, akoravno se rabi vedno redkeje.“

„Kaj imenujete slabo kavo?“

„To Vam hočem povedati, spominja se grozne drame, ki je leta 1852. moja rodbina vrgla v obupnost . . . Bilo je za despotične vlade Abbasa paše, Mehemed Alijevega vnuka. Ta knez obdal se je s fanatiki in vladal je skozi njih roke, kakor pravimo mi Arabci. Moj strijc, še mlad, a uže bimbaši v egipčanskej vojski, brdek mladenič, ognjevit in predrzen, imel je posebno veselje za haremske spletke in kluboval je bodalcem evnuhov, in to z brezskrbnostjo, ki mu je postala usodopolna. Nekega jutra prineso nam štirje črni sužnji majorja, katerega je tresla mrzlica, domov. Dogodilo se je naslednje: Izdan po evnuhu, katerega je z ogromnim bakšišem (darilom, trinkgeld) podmitil, da ga pusti v harem, naleti baš zapustivši stanovanje črnih očij, ki so ga očarale, na hišnega gospodarja, kateri si je smel dovoliti vse, ker je užival zaupanje kediva.

Namestu, da bi upotrebljeval silo, nazdravi ga bey jako uljudno.

„Ti mi nijsi raztrgal srca, mu reče; kreatura ki je ognjusila mojo hišo, nij vredna, da bi kaznoval sokrivnika. Ti si vrl vojak, zato Ti prepuščam sužnjo v dar.“

Prinesli so potem, kakor običajno, pipe in kavo.

Moj strijc, vsled te pri mozlemih nenavadne, miline močno začuden, pridobil je zopet svojo hladno-

krvnost, a vender nij bil brez suma, bil je pazljiv. — Izraževaje hvalo in priznanje blagodušnosti svojega pogostovalca, občuti mahoma strašen krč v želodci, skoči kvišku, a pade takoj brez zavesten na tla.

Tudi bey je vstal in šel iz sobane.

Moj strijc zavil je namreč slabo kavo! Evnuhi pripeljali so potem tri zamorce in ti so nesrečneža prenesli domov.

Agonija trajala je osem dnij, agonija, proti katerej nij pomoči.

Tako umrl je moj strijc in zasadi srd v naša srca.“

„To mi še nikakor ne pojasni, iz česa je ta slaba kava.“

„To je strup bogatašev in prouzročuje v črevih, katera prodre, neizrekljive bolečine. Ta štrup je dijamanten prah, ki se pomeša v kavo. Kakor hitro se popije, takoj nastane pogubonosni učinek v želodci in v črevesih, katera prevrta.“

„Kaj je to, dijamanten prah?“

„Droben prah, ki se naredi pri brušenju dijamantov. V taistem času, o katerem govorim, kupovala se je „unca“ za 5000 frankov v Amsterdamu in vsaka rodbina imela ga je po nekoliko. Po vladi Saida paše odpravil se je ta zločesti običaj, in le izjemoma pride še v rabo pri rodbinskih žaloigrah. Abbas paša, ki je pri zločinah nekaterih svojih ljub-

velečastni g. J. Meško, duhovni svetovalec in župnik od sv. Lovrenca v Slovenskih Goricah sledeče točke na sprejetje: Prečastno kn. vl. redništvo lobodsko rači blagovoljno odrediti: 1. da se cerkveni ukaznik od tega dne izdaje v slovenskem jeziku; 2. imenik duhovniški lobodske vladikovine bodi počenši od prvega bodočega izdaja slovenski; 3. bogoslovna vprašanja naj se dajejo in izdelajo v slovenščini in latinščini; 4. konferenčna vprašanja naj se stavljajo in odgovarjajo v slovenskem jeziku; 5. zaničljiv izraz „Windische Pfarre“ zamenjati se s pravilnim; 6. župne matice naj se počno še letos pisati v slovenščini, in k temu naj se izrečno izjavi privoljenje knezo-vladiškega redništva; 7. v bogoslovskem semenišču mariborskem naj se od početka bodočega šolskega leta vsi predmeti, dosle v nemščini razkladani, učé v slovenskem jeziku, takisto meditacije bodijo v slovenščini tolmačene; 8. naj se staroslovenščina, kot posvečeni cerkveni jezik, uči vsa četiri leta najmanj po dve uri na teden kot zapovedani predmet, in sicer tako, da bode poučevanje za vse bogoslovce skupno.“ G. predlagatelj podkrepljal je jedrno dotične točke, navajajoč tudi, da cerkev hoče vsem narodom jednake pravice deliti. Nek drug skupščinar je omenjal, ka prečastno kn. vl. redništvo lobodsko ureduje povsem slovenski zornimi, kateri v naščini dopisujejo, ter spominal na slučaj, v katerem je imel posel glede peneznih stvari z veleslavnim c. kr. namestništvom, vsaj z zavodom državnega dolga, in vse bilo je redno rešeno; toliko leži se isto godi v cerkvenih in cerkveno-državnih predmetih, kjer cerkvena oblast določuje. Država daje zakone v raznih jezikih. Zarad staroslovenščine omenjalo se je, ka smo vsi ovde navzočni duhovniki Panonci, tore nasledniki onih davnih in srečnih prednikov, kateri so iz ust ss. Cirila in Metoda slišali nauk v pravej veri in daritev sv. meše čuli prepevati v slovenskem jeziku, vsaj sveti lici slovanskih apostolov gledali so svojimi očmi; nam poznim potomcem mora ta posvečena pa domača dedina biti neprecenjena svetinja, najdražji zaklad na zemlji. Vsak slovenski bogoslovec dolžen je poznavati cerkveno slovstvo staroslovensko, katero šteje 1000 let ter zapira v sebi lepe dragocenosti, dobrodošle bodočemu svečeniku. 75—80 milijonov Slovanov prepeva slavo božjo v tej posvečeni staroslovenščini. Na glasovanje stavljene točke bile so hipoma soglasno sprejete od vseh skupščinarjev. Trikrat slava duhovniške konferenci ptujske! Velečastni bratje svečenici! storite poinod tudi tako, in zmage nam ne skali nijedna sovražna moč.

ljencev zapiral prijazno obe očesi, nij umrl za slabo kavo, ampak zadavila sta ga dva strežnika, ki sta nad njim maščevala se zaradi grozodejstev, katere je dopuščal.“

„Ker sami priznavate, da je prenehal ta barbarični običaj, je Vaša bojazen brez uzroka.“

Kdo zna? Slaba kava je kaj prikladno sredstvo!...

(„Gaulois“.)

Dobrna — Neuhaus.

Zapustivši železnični kupé v Celji zagledamo tikoma pri izhodu s perona tablo „Bad Neuhaus“ in hitro te začnejo vabiti ponudljivi vozniki. Naj se peljaš v dobrnske toplice, „na Neuhaus“. Zaupajmo se jednemu in hitro drdramo iz Celja skozi prijazne vasi proti Vojniku. Na desno se ozremo v naglem diru na Bežigrad, kamor je celjski zaljubljeni grof iz Teharij bežal pred ljubosumnimi teharskimi fanti, katerim je ljubice odvrčal, in kjer se je rešil jetništva s povzdigo Teharčanov v žlahtni stan, — preletimo Gaberje, Hudinjo, Škofjo Vas in Arclin, pozdravimo na levici prijazno nas vabečo cerkev sv. Kunigunde, na desni Dramlje in kmalu sprejme nas vojniki s svojimi tremi cerkvami. Pri Taboru (Weixelstätten) obrnemo se na okrajno cesto in po

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. julija.

Deželna zbornica tirolski in goriški dokončala bosta še ta teden svoje delo. Obadva imata še določiti proračun deželni za 1883. leto. V tirolskem zboru bilo je viharo o priliki šolske debate; konservativna večina daje za tega delj nemško-liberalnim listom opraviti mnogo. — Drugi deželni zbori se bodo baje sklicali v 6. dan septembra meseca. Radovedni smo, ali bode visoka vlada kranjskim ustavakom tudi letos še dala priliko, igrati v deželnem našem zboru take parlamentarne komedije, kot poprej druga leta?

V službenih novinah dunajskih čita se, da bodo vsem vojakom in uradnikom, ki so bili zadnji čas v službi zavoljo vstanka v **Bosni in Hercegovini**, šteli in zaračunili vojskino leto, namreč, da jim ima veljati to leto za dve, ter da dobijo vsi vojno medaljo.

Zdaj splaval je tudi Hans Kudlich na vrh ter pritekel obupnim našim **nemškim nacijonalcem** na pomoč — notri iz Amerike. Pisal je namreč ta iz 1848. leta znani poulični demonstrant v Evropo pismo, ki je eminentne politične važnosti — tako bi vsaj mislil človek, če vidi vestne republikulacije in dolge komentare k temu Kudlichovemu pismu skoraj po vseh „liberalnih“ organih. Ali nič tega! Kudlich zasel je sodniški stol in ker od tod držno obsojuje nemške poštenjake kot Fischhofa, Kronawettra in Walterskirchena, za to rabijo se njegove besede kot citati po vseh tistih „liberalnih“ nemških časnikih, katerim je pravica in blagost nemških narodov deveta briga. Hans Kudlich v taistem pismu naravnost pravi, naj bi se močje kot Walterskirchen, Kronawetter etc., kar postrelili. — Ko bi ne vedeli, kdo je ta Hans Kudlich bil, saj bi mu še verjeli? Če pa pomislimo, da ta mož je tisti junak, ki se je leta 1848. pri vsakej priliki spustil v beg, ki je tako neumno „organiziral“ „landsturm“ za osvobojenje dunajskega mesta, ki je po razpuščenju državnega zbora skoraj na polu nag odkuril jo iz Kromeriza ter po tem preko Švice potegnil jo v Ameriko, — če torej uvažimo ta junaška dela Kudlichova, kakor zaslužijo, potem se je res čuditi, kako da si upa zdaj ta mož meriti z revolverji na nemške poštenjake, ki so v Avstriji redki dovolj! Ta Hans Kudlich je prav izrezana podoba nemških liberalcev, in ona „liberalna“ gospoda, ki je vsa zavzeta od tega Kudlichovega bombardementa, pokazala je zopet svojo natoro! Naturam, si expellas...

Vnanje države.

Iz Belega Grada: O novem grbu kraljevine srbske napravil se je ta-le načrt za zakon: Član 1. Grb kraljevine srbske kaže dvoglavatega belega orla, okrašenega s kraljevsko krono, v rudečem ščitu. Nad glavama dvoglavatega belega orla tiči kraljevska krona; pod vsakim krempljem je bela lilija; na prsih grb kraljevine srbske bel križ na rudečem. — Član 2. Grb ogrnen je škrlatastim plaščen, na čegar gornjem robu nahaja se kraljevska krona. — Član 3. Načrt grba, ki biva za ori-

ginal in se mora kot tak pripoznati vsled ministerijane določbe, hranil se bode v justičnem ministerstvu. — Član 4. Ta grb bode v prihodnje na mestu grba kneževine srbske.

Generala Skobeljeva prepeljali so v ponedeljek popoldne iz Moskve v Spaskoje. Poprej blagoslovili so njegovo truplo, in teh mrtvaških molitev udeležili so se: veliki knezi Nikola, Aleksis in Leuchtenberg, generaliteta, vojni minister, moskovski guverner, vojaške deputacije in zastopniki meščanskih in družih korporacij. Preštevilo občinstva bilo je zbrano. Rakev, vso v venci, cveticah in vojaških znamenjih, dvignili so po tem veliki knezi in generali ter ponesli jo na kolodvor. Čete stale so v vrsti, koder je šel sprevod. — Ruski listi žalujejo ginljivo za Skobeljevom. „Golos“ imenuje smrt generalovo narodno nesrečo; „Vjedomosti“ pravijo, da govor Skobeljeva v Parizu proti Nemcem je duševna oporoka velikega narodnega junaka. „Vsi Slovani objokujejo Skobeljeva“, piše „Pet. Gazeta“; „Nemci so se ga bali ter primerjali ga Atili“. Poroča se tudi, da je Skobeljevova smrt pretresla carja Aleksandra II. globoko. In telegram, ki ga je car poslal kneginji Beloselskaji, Skobeljevovej sestri, glasi se tako-le: „Globoko sem užaljen za stran nagle smrti Vašega brata. Ta izguba za rusko vojsko nadomestiti je težko in vredna je globokega obžalovanja. Bolestno je to izgubiti tako koristne, za stvar vnete moči“. — Ali, da omenimo le lažnjivih vesti, ki jih trosijo Nemci pri mrtvaškem odru slavnega ruskega generala! Najprvo dejali so, da se je Skobeljev ostrupil, ker bi ga bili izpoznali za nihilista; po tem, da so ga odrinili sovražniki; koj na to pravi jeden list, da ga je zasačila smrt pri pojedinah, a drugi v javnem sloslopi. Kaj pa še „Berliner Tagblatt“? Čujte — Skobeljeva preganjati je začela vest zastran vojske, ki jo je vodil proti Tekincem, in za tega delj iskal si je obupen zavetja v otrovane in zastrupljene pijači! Ubogi čitatelji, milovanja vredno javno mnenje!

Angleška gornja zbornica odobrila je v seji 11. t. m. posilni zakon brez debate in brez glasovanja in sicer prav tako, kakor ga je določila spodnja zbornica. — V spodnji zbornici dejal je Gladstone, da kaj tacega, kar se je zgodilo zadnji petek, nij še zapisanega v povestnici parlamenta; zbornica odločila je oblast vladi v porabo, katera se je vladi samej zdela nepotrebna; istina je, da naj vlada vporablja tiste zakone le tedaj, kadar je potreba živa, in upati je, da taka potreba ne nastane glede onega člana v posilnem zakonu. Izrekel je Gladstone na dalje vladino željo, da bi parlament rešil še zakon o podkupovanji pri volitvah in pa navadne posle; po tem predlagala bo vlada, pretrgati zborovanje do oktobra meseca.

Ali se je večeraj bombardiralo kaj na **Aleksandrijo**, to uro nij še znano. Brzojavna poročila le razkladajo, kako se je streljalo predvečernjim na trdnjave. V pristanišči Aleksandrije tičalo je uže 9. t. m. 32 vojnih brodov in sicer 14 angleških, 6 francoskih, 3 ameriški, 2 ruska, 2 grška, 1 italijanski, 1 avstrijski (Lavdon), 1 nemški, 1 nizozemski, pa 1 španjolski. Vojnim svrhom služiti imajo za zdaj le angleški in francoski brodovi. Glavne angleške oklopnice so pod zapovedništvom admirala Seymoura in sicer „Alexandra“, „Invincible“, „Mon-

romantičnej soteski pridemo hitro do vasi in grada Lembarga, nekdanje lasti plemičev Lengenbergov, zdaj imetje dra. Langerja v Celji, kateri se tukaj kaže vrlega vinogradnika. Še jeden griček in uže vidimo „Kačji grad“ (Schlangenburg), začetek dobrnskimi toplicam. V malo minutah stojimo pred topicami in stari hišni oskrbnik Martin sprejme našo prtljago, vselimo se v odkazane sobici, kopljemo se ta dan v „kopeli za tujce“ in ko se ohladimo, začnemo se razgledovati po zdravilišči. Prihajajoče iz kopeli za tujce, zanimata nas dva grba, vzdana v to hišo. Pod jednim beremo „arma dom. Tautscher.“ Tavčar? Torej slovenski plemič. Nekoliko premišljava, se spomnimo, da je plemeniti rod Tavčarjev živel v zadnjih stoletjih na slovenskem Štajerskem in imel razna posestva. Grb je menda dra. Tavčarja, o katerem nam pripoveduje kanonik Orožen v svojih spisih o lavantinske škofiji. In drugi grb, razdeljen v dve polji? — Kačo vidimo v jednem oddelku. Kopelski sluga samo to vé, da je to „pečat“ nekdanjega lastnika kopeli. Odpravimo se gledat prave toplice in stopimo na galerijo štirivogatega basina. Na jedne steni zopet vidimo grb in v njem kačo. Beremo napis in izvemo iz njega, da je plemeniti gospod Matija „Gaitschnig“, „als man zählt 1624 Jahr, da er possessor in Neuhaus war,“ to kopel postavil.

Povprašujočim po plemenitih „Gaitschnigih“, dajo nam v roke spise štajerske historične družbe in ti uče to-le:

Kačji grad je prvi grad na Dobrni. Pišemo „na“ Dobrni, ker prvotna je tukaj pač voda „Dobrna“, ki je bliže vasi in fari in tudi svojemu izviru, kot „Dobrница“ dala ime gradu jednakega imena, nemško „Gutenegg“. Na Kačjem gradu gosposodovali so Kačniki, kateri so se pokvečili v Gaitschnige in pozneje po prekrstitvi Kačjega gradu v „Schlangenburg“ tudi sebe prekrstili v gospode „von Schlangenburg“. — Zdaj jih menda nij več. —

Slovenski domorodni Matija Kačnik torej je pozidal „dobrnske toplice“, ki zdravijo toliko sirot, mater, ki so pri porodih imele nesrečo in katere hvalo vedó utemeljitelju tega zdravilišča; kajti izkušnja vsako preuči, da nij jedno, kar trdé nekateri zdravniki, kopati se v jednako zgretej vodi doma ali pa v Kačnikovej kopeli. Kar je mati natura sama pogrela in napolnila z zdravilnimi sestavami, to je najbolje.

Od kod pa ime „Neuhaus“?

Kačji grad, dom slovenskih Kačnikov, se je podrl in postavili so za to v dolini pod Kačjim gradom „Novi grad“ — tako ga narod še vedno

arch", „Inflexible“, „Temeraire“, „Superb“; dalje nekaj jih vodi podadmiral Mac Dowell, nekaj princ Adolf itd. Prvi strel prišel je ob sedmih z „Alexandre“ in koj potem dalo se je znamenje za splošen napad na trdnjave. Streljati se je jelo na trdnjave Meks, Pharos, Ras-et-tin, Marbut. Iz trdnjav oglašili so se koj, kar kaže, da so bili pripravljeni na napad. Ali odpor njihov bil je le slab, tako da so bili o 1/2 5. popoldne, torej v 10 urah razdejane vse večje trdnjave. Čuditi pa se je bilo, s kolikšno vztrajnostjo da so odbijali napade s trdnjav in Angleži sami pripoznajo, da bi trpeli izdatno škodo, ko bi imeli Egipčani angleške kanone. Usmrtili so Angležev 9, a 28 je ranjenih. S temi žrtvami kupila si je pa Anglija velike vspehe, ki jej bodo brez dvombe koristili mnogo, ako jih bode rabila zmerno. Kaj da bode poslej, se niti misliti ne da. Morebiti so ti kanoni le vzdramiti hoteli turške kroge, da konečno gredo narediti mir v deželo, katerej so doslej gospodovali, in tako rešilo bi se egiptovsko vprašanje brez prevelikih prekucij; morda pa se je predvčerajšnjim vrgla iskra, katere splapola v grozen požar, v velike in vsestranske boje. Kakor rečeno, to se ne da videti naprej, in celo najmerodajnišim krogom utegne pot prekrizati najmanjši slučaj. Na kaj hudega se pač doslej še nij mislilo; vevlasti zaupajo Angležem, da ostanejo pri tem, kar so dosegli predvčeranjim, da so hoteli le oplašiti Egipčane, ki bodo zdaj mirovali ter ne motili konference v Carigradu. Angleški časopisi se ne morejo naveseliti, predvčerajšnjih vspehov Anglije, ki da je zdaj povišana z nova. „Times“ pišejo: Prvi nasledki bombardiranja bi bili, da so razdejane trdnjave, nevarne angleškemu brodogradu; brodograd je za v prihodnje na varnem, in Arabi s svojimi tovariši dobil jo je po prstih, da bode pomnil. Ali drugi nasledki so še važniši. Anglija zahtevala je vedno, naj Turčija posreduje v Egiptu tudi zoper voljo Francozov; ako nij tega hotela storiti, ne sme se pritožiti zastran nasledkov. Še jedenkrat povabila bo Anglija z drugimi vevlastmi Turčijo, če hoče posredovati. Ali zadnji dogodki pred Aleksandrijo pravijo, da se sultan pregovoriti ne bo dal, a da se mora delo dovršiti s Porto ali pa brez nje. Nobene varnosti nij več ni za Egipt ni za evropske interese, dokler ostane Arabi paša v službi; s tem prepričanjem deluje Anglija in bo delovala tudi za naprej. Tudi druge vlasti vjemajo se v tem z Anglijo. Trditev, da bi bili angleški koraki tiranični in samooblastni, torej nij resnična. — Tako angleški list. Kaj pa pravi sultan k temu? On pridno piše — proteste. Več tacih depeš šlo je zadnji čas v London. Ondotnji turški poslanec Musurus paša moral je več potov k Granvilli, povedat mu, da trdnjav nijso oboroževali v Aleksandriji, da je bombardiranje velika krivica. Ko se je uže bilo začelo streljati, prositi je moral Granvilla, naj ustavi bombardiranje. Ali bilo je uže prepozno; tudi imajo uže Anglija in druge vevlasti določno načrtano pot. Na proteste se ne morejo ozirati, ampak vprašanje je, ali se sultan odloči, sporazumeti se s konferenco ali ne. Konferenca s početka nij hotela delati krivice sultanu. Ako je Angliji samo do tega, da razdene trdnjave pred Aleksandrijo, in če dovršivši to svoje delo, takoj zopet nazaj pokliče svoje vojake, ter jim ne da zasesti dežele, tedaj vrnila se bode tudi konferenca k delu. Potem pa poslanci ne bodo več vprašali, ali je bilo angleško delo pravo ali krivično, temveč, ali je sultan spame-toval se, ali ga je volja posredovati, ali pa pustiti,

imenuje — in ta novi grad imenovali so v teku časa ponemčeni lastniki „Neuhaus“, h kateremu je spadala tudi vsa zemlja, ki je zdaj lastnina štajerske dežele in je po svetu znana kot zdravilišče za ženske bolezni. Slovenci mu pravijo dobrnske toplice, Nemci po enakoglasnem gradu Neuhaus. Štajerski stanovi so kupili od „Novega gradu“ toplice pred nekolikimi desetletji in tako je zdaj kopelišče v upravi štajerske dežele, ki ima od njega primeren leten dohodek.

Smereke in hojke ali jelke deajajo tikoma poleg toplic hladno sprehajališče in balzamičen zrak, nebeško mirna je dolinica, in da ne bivaš čisto v gošči, olepšana je ravnina mej kopelskimi poslopji z rožami divne vonjave in krasote. In če greš od toplic na Dobro sem in od nje naprej proti Novemu gradu, širi se dolinica, po njej pa se razprostira jako rodovitno polje. Oče in mati Orosel pa skrbita za okrepčanje notranjega človeka, kateri dobi tam tudi močnejše „oživitke“, če nij nervozna bolna gospa. Dobre vinske duhove hrani klet Oroslova in če jih dejansko častiš, vzdihnil boš z menoj: Škoda nam za domorodne Kačnike!

da napravijo drugi mir v Egiptu brez njega. Gladstone poučil je sultana dovolj. Da bi se bili zadnji čas Francija in Anglija sprli, ta je prazna in za sultana, kakor tudi za Nemce, le „pium desiderium“. Evropske vevlasti so si precej složne, Turčija pa bode ostala samica, če zadnjo uro ne sprejme evropskega poverjenstva za Egipt. Sultan prebral si je sicer drugega ministerskega predsednika Said pašo, naglašal mu resni položaj, priporočal mu, da takoj vporabi vso svojo delavnost in spretnost ter priznalo politično skušnjo, da naj dobro izvede svoj nalog — ali posebno izkazal se nij še doslej ta minister.

Pri bombardiranju Aleksandrije stavili so Angleži v boj 123 kanonov in 34 gostostrelk (mitrailleuse) mej temi je bilo: 4 kanoni s kalibrom 16 palcev, projektil 771 kilogramov, smodnika za vsak strel 149 kilogramov; — 4 kanoni s kalibrom 12 palcev, projektil 317, smodnika 59 kilogramov; — 5 kanonov po 11 palcev, projektil 241, smodnik 39 kilogramov; — 35 kanonov po 10 palcev kaliber, projektil 180 1/2, smodnik 32 kilogramov; — 16 kanonov po 9 palcev, projektil 119, smodnik 23 kilogramov; — 8 kanonov po 8 palcev, projektil 81, smodnik 16 kilogramov; — 5 kanonov po 7 palcev, projektil 52, smodnik 13 1/2 kilogramov; — 7 kanonov po 5 palcev, projektil 29 kilogramov in 39 lahkih kanonov s kalibrom po 10 centimetrom. Take orjaške razrušujoče sile še nijso nikdar bile v boji. Angleška oklopna ladija „Inflexible“, obdana z jeklenim oklepom 40 1/2 centimetrov debelim ima na krovu 4 kanone po 80 ton (1600 centov) težke, vsak teh velikih kanonov pa meče iz sebe projektil po 771 kilogramov, tedaj okolo 15 centov tehta-joče. To je baje največja in vzgledna ladija mej angleškim brodogradom.

Dopisi.

Iz Metlike 11. julija. [Izv. dopis.] Naša čitalnica živi od leta 1865., dala je uže mnogo prijetnih veselic, izletov in predstav, ki so se bile jako priljubile, ima tedaj mnogo lepih dni zapisanih v svojih analih; ali koncert dne 9. julija v spomin ss. Cirilu in Metodu preseza vse prejšnje zabave in smemo ga primerjati krasnej prikazni na nebu čitalnice naše.

Ako bode čitalničarjem našim notranjim in vnanjim kaj v spominu ostalo, ostal bode ta koncert, in če tudi zlate čitalnične spominske knjige več ne bo, spominala se bode koncerta z veseljem zdajnja mladina, na katerej svet ostane.

Res je bila tudi božja volja, da se je vse po želji izvršilo. Potrebovali smo lepega dne, in Bog nam ga je dal, pričakovali smo ljubih gostov in gosti so od daleč in blizu mnogobrojni prišli. Zato je bil čitalniški odbor ves srečen in presrečen, samo bati se je moral, da bi pretesno ne bilo, ker prostori so za manje razmere pripravljeni.

Prihod č. članov „Zore“ napovedan je bil na 6. uro zvečer. Točno so prišli, kar so krepko potrejevali grmeči možnarji žakanjski, z njimi pa so prispeli še drugi vredni znanci na 25 vozeh. Čitalniški zastopniki so jih pod slavolokom na Kolpskem mostu prav bratovsko pozdravili, njih pesen pa je vžgala naše možnarje in mestna godba, igraje „Naprej zastava slave“ peljala nas je v mesto, kjer so iz čitalničnih okenj na „Zoraške“ kloboke leteli sveži šopki slovenskih deklet. Po toplim pozdravu in pri srčnem odzdravu pred narodnim okrašenim domcem podali smo se na čitalnični vrt, kjer je mestna godba svirala in se domoljubne besede govorile. Okolo 9. ure začel se je koncert.

Precej prvi zbor „zabilila opet Zora“, bil je navdušeno sprejet in društvu porok, da mu ne bo ni malo žal za soparne ure v dvorani. „Mojemu narodu“ pel je domači kvartet na zadovoljnost poslušalcev, moral ga je ponavljati. Potem je igrala gospodičina Ivanka V. na glasoviru „Lucrezia Borgia“ od Ascherja tako izvrstno, da je bila vsa dvorana polna burne hvale.

Zdaj nastopi krasna mlada gospodičina Prikrylova, operna pevkinja v Zagrebu, graciozno se nasmehne in „Vir“ (tekst Šenoin, skladba Zajčeva) se je čarobno izlival iz njenih ust kakor da ga je gorska vila z rajskim svojim glasom pretakala. Plosek nastane viharen, iz viharja pa prileti krasen venec gospodičini v spomin. Pela je še „Lavstavicam“, „Ljubica“ in „Variacije“ od Procha, se

vé na rastočo radost občinstva. Gospodičina Prikrylova poje, kot veli Hrvat, „divno“. Njenih trilov ne bomo pozabili, v čitalnici se jih bomo hvaležno spominali. „Zoraši“ so morali svoje komade vse zopetovati, vendar nas je najbolj elektrizirala njih „koračnica“ in „večer na Savi“ od Zajca, izvrstni so pevaci, to jim mora priznati tudi neprijatelj. G. P. pel je „Moč ljubezni“ s toplim čuvstvom, sme pač ponosen biti na svoj lepi tenor.

Domači kvartet je še pel „Pri zibelci“ in „Lahko noč“ in bil zopet pohvaljen. V odmoru predstavljali so „Zoraši“ „Južno pri klepetuljah“ na srčen smeh poslušalcev, to je nekaj za „kafetarice“.

Po končanem koncertu zavrtel se je mladi svet, drugi pa so šli v restavracijo na komers, kjer so se čitali došli pozdravi in telegrami gg. Benića, Kovačića, Purebla in dr. Poznika, in kjer se je pelo in nazdravljalo tako dolgo, da so zadnji „Zoraši“ o zori odhajali, v čitalnico pa je posijalo žarko solnce, ki kakor Vodnik poje — od straže hrovaške gor pride.

Vsak pravi, to je bil prav izvrsten koncert, mi pa zahvaljujoč se gospodičini Prikrylovej in slavnemu pevskemu društvu „Zori“ blaženega srca kličemo: još, još!

Iz Ptuja 12. julija. [Izv. dopis.] Celjski nemški „Parteitag“ je prepovedan, to je dogodek velike važnosti in dokaz znamenite previdnosti zdanje vlade. Če se ljudstvo zbira, da javno in glasno svoje človečanske in v državopravnih zakonih zagotovljene pravice zahteva, tu se tako zborovanje zabranjevati ne sme, ker ljudstvo, katero nijma pravice javno zborovati, na takih zborih se glasiti, svojih želja izraževati, nij svobodno, ampak živi v sužnosti. Iz tega ozira so se tudi slovenski tabori od nam neprijaznih vlad dovoljevali, ker tu se drugega nij terjalo, kakor ravnopravnost našega naroda z drugimi narodi, vpeljanje slovenskega jezika v uradnih- jah za Slovence, spoštovanje materinega jezika v naših domačih šolah itd. To so človeku uže prirojene pravice, in država, katere bi svojim narodom kaj takega zahtevali zabranjevala, ne bi bila svobodna, ampak nazadnjaška. — Drugače je s celjskim nemškim „Parteitagom“. Tu so se Nemci in nemškutarji hoteli zbrati, ne da bi kakih jim zadržanih pravic terjali, ne da bi se o kakej jim storjenej krivici pritoževali, ne, oni imajo vse, kar jim srce poželi, njim se nobena krivica ne godi, katere drugi narodi ne bi v večji meri čutili; nemškega „Parteitag“ v Celji je bil namen, zdanjej vladi zaradi tega, ker je nam Slavjanom malo prijaznejša, kakor so bile prejšnje vlade, nepriče delati, ljudstvo proti vladi in narod proti narodu ščuvati, ljudstvo, katero je do zdaj mirno skupaj živelo, dražiti, hujskati in tako neposredno k odstopu zdanje vlade pripomoči. Aranžerjem tega nemškega „Parteitag“ pa tedaj nij bilo mnogo za to, da množina Nemcev pride, ne, Slovence so na limanice lovili in jih vabili, da bi v množini prišli, da bi pozneje lahko rekli: „vidiš vlada, tvoje ovce te zapuščajo, ljudstvo, katero za večino zdanjega državnega zbora stoji, s teboj nij zadovoljno, to je denašnji „Parteitag“ v Celji, na katerem je bilo več Slovencev kakor Nemcev zbranih, glasno in unisono izrekel.“ Da je bil to kan tega „Parteitag“, se lahko dokaže. Kakor je znano, je aranžer tega „Parteitag“ ptujski nemškutar dr. Mihelič, kateri je bil pred kratkim zatožen jako čudnega zločina. Ta dr. Mihelič je vse svoje pisane v občine ptujskega okraja razposlal, da kmete vabijo na celjski „Parteitag“, obljubljeno je bilo, da jih vožnja po železnici, jed in pijača, smodke, v obče vse, kar telo zahteva, nič ne stane, samo naj le gredo v Celje, kjer se bode mnogo kmetov sešlo, da se o svojih težavah zmenijo skupno. Kmet se vendar ne da rad oslepariti, cela stvar jim je vendar postajala malo sumnjiva, posebno, ker je od dra. Miheliča bila, in tako so te dni pogostoma kmetje iz okolice prihajali v mesto, znane narodnjake vprašat za svet: Vi, gospod, Vi ste kot Slovenec na glasu, dr. Mihelič nam ponuja, da se bomo zastonj vozili, zastonj jeli in pili; ali bi šli v Celje? Kaj pa bo tam? — Tako sleparijo, tako zapeljujejo ti aranžerji naše

pošteno slovensko ljudstvo in ga sramotijo pred svetom. Če tedaj ti nemškutarji po časnikih trosijo glas, da se je 2784 ljudi oglasil, to nij res; aranžerji so si udeležence kupili, ker so jim pečenega vola, vino in pivo in še denarja obljubili na roko in uže stari Rimljani so peli: ubi bene ibi patria.

Zdaj pa jim je po vodi splavalo: kmetom mastna pečenka, dr. Miheliču pa „sijajen“ govor; zadnjega bomo uže še v „Cillierci“ čitali, le pečenka je na veke odplavala. Mi pa z dr. Miheličem lahko dalje pojemo: „Vaterland, magst ruhig sein!“

Domače stvari.

— (Pomiloščenje.) Alfred Meninger vitez Lerchenthal bil je 9. novembra 1881 zaradi hudo delstva dvojnega zakona obsojen na dva meseca težke ječe, poostrene s postom. Vsled te obsodbe izgubil bi tudi plemstvo. Presvetli cesar pa ga je pomilostil, odpustivši mu kazni in pravne posledice.

— (Dve ustanovi) za slušatelje živino-zdravniške šole na Dunaji po 300 gold. na leto bodeta razpisani v kratkem, jedna iz deželne zaklada, drugo dovolilo je poljedelsko ministerstvo. Za ti ustanovi smejo pristi mladeniči v Kranjski rojeni, ki so 18 let stari in dovršili vsaj šteti gimnazijalni ali pa realni razred. — Celi kurs na živino zdravniškem zavodu na Dunaji odmerjen je na tri leta.

— (Sv. Cirila in Metoda,) narodnih naših apostolov, spomin obhajala so tudi južno-slovanskih študentov društva: „Triglav“, „Hrvatska“ in „Srbadija“ v Gradci. Duhovnik glagoljaš stud. phil. Ive Matešan bral je, kakor lani na Dunaji, tako letos v Gradci mašo v staroslovenskem jeziku v proslavo tega praznika. Vseučiliščnikov južno-slovanskih prišlo je tedaj veliko število v stolno cerkev, a navzočih bilo je tudi nekaj odličnjakov, tako prof. dr. Krek i. dr. Zvečer imela je „Hrvatska“ svečano sejo, v katero prišli so tudi bratje Slovenci in Srbi; zabava vršila se je do konca v duhu patriotičnem in južno-slovanskem.

— (Krivi prerok) v sv. Florijana ulicah, o katerem smo zadnjič poročali, odšel je res iz Ljubljane, a le do Medvod, kjer je prodajal po angleškem društvu „Bibelgesellschaft“ izdane knjige. Take knjige prodajal je povsod po okolici, posebno v Bazoviku. Dotični duhovni pastir poučil je ljudstvo in kajige so uničili. Ime krivemu preroku je Ignacij Sunčič, doma je na gorenjem Štajerskem, rodem Nemec, oženjen, oče jednega otroka. On in žena priglasi sta kot brezverna (konfessionslos), tako je pri zadnji ljudski šteti krivi prerok na vprašanje uradnikovo izjavil sam. Pred tremi tedni bil je vodja angleške „Bibelgesellschaft“ sam tu, najel je Sunčiča in ta je začel pridigovati in oznanjati vero, da izpoved ne velja nič, zakramenti in sv. maša tudi nič. Stare babe pripovedovale so, da moli „krivi prerok“ lepše očenaš, nego sv. Jakoba župnik itd. Sunčič je ljudstvo, zlasti siromašno, zbehal popolnem in posebno nekatere ženske so kar drville k njegovim „pridigam“. A včeraj vzplamtela je nevolja do vrhunca in ob 8. uri zvečer nabralo se je na stotine ljudstva pred stanovanjem krivega preroka št. 16 v Florijanovih ulicah, posebno so bili zastopani možje tacižen, ki so hodile k „pridigam“. Ljudstvo napolnilo je vso ulico, čuli so se klici: „Ven ž njim!“ „Udrimo ga!“ — s silo so hoteli vložiti zaprta vežna vrata. O pravem času pa je prišlo 6 mestnih stražnikov in mag. svetnik g. Perona, kateri so pomirjevali ljudstvo in mu pravili, da „preroka“ nij doma. Slednji je res še le ob 1/4 11 uro prišel z Gorenjskega in policija je komaj odpravila ljudi izpred hiše. Denes odpeljal se je „krivi prerok“ ob 1/2 2. uri popoldne, izpremljan zaradi varnosti po policiji, z ženo, otrokom in vso prtjago v Trst, in blagi mir kraljuje zopet v tihih ulicah sv. Florijana. Omeniti bi bilo samo še to, da je neki gospod, namestu da bi bil razburjeno ljudstvo pomirjeval, prav nepotrebno ščuval.

— (Razstava.) Zadnjo soboto, uže proti polnoči raznesel se je po bliskovo po Trstu glas, da v razstavnih poslopjih gori, in res so gasilci bili

poklicani ter naglo odrinili, a gasiti nijso nič imeli. Blizu vhoda železnega paviljona je namreč začelo na kupu ležeče žaganje tleti, a to so naglo pogasili, menda bi tudi ne bilo nesreče, da je vse stlelo. Vender pa je o tej stvari velika strogost in previdnost potrebna, ker previdnost je modrosti mati. Kako je žaganje začelo tleti, to se v Trstu zelo ugiblje; čuli smo uže razne trditve, nekateri pravijo: to so nalašč naredili, da poskusijo čuvaje; drugi trde zopet taisto o naših gasilcih, ki so pa brez dvoma tako dobro organizirani in tako izvrstni gasilci, da v naši državi gotovo jednaci nij. Kdor je imel večkrat priliko, opazovati jih pri večjih požarih, ne more jih nikakor prehvaliti. Cuique suum.

— Naši konzuli se za tržaško razstavo zelo zanimajo, zato je tudi iz vnanjih držav, zlasti od vzhoda pričakovati velike udeležbe. Z Grškega in Algira pride mnogo stvari na razstavo, tudi Grkov in Algircev bomo v Trstu mnogo videli.

„Edinost“.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Aleksandrija 13. julija. Včeraj, ko se je razobesila parlamentarna zastava, je v luko odposlani aviso-parobrod „Bittern“ dal znamenje, da poveljnik v Aleksandriji želi stopiti v dogovor s Seymourjem. „Bittern“ stavi predpogoj, da se udajo fort, ki imajo vhod v pristanišče pod svojimi kanoni. Kmalu potem pokaže se druga bela zastava. Kedive in Deriš sta v Ramleh-palači. Denes, ko je napočil dan, vihrale so bele zastave na Rasetinu, na svetilniku, Divanu in na vojnem ministerstvu. Oklopnice „Helicon“ s parlamentarno zastavo, „Invincible“, „Monarch“, „Penelope“ odplule so v osrednjo luko. Požar razširil se je po noči v mestu. Zagotavlja se, da je mesto, kakor bi bilo izumrlo, prepuščeno Arabcem nižje vrste in beduvinom v ropanje.

Aleksandrija 13. julija dopoldne ob 10. uri. Parlamentarno zastavo potegnili so kvišku, da se vojski omogoči ostaviti mesto. Forti so zapuščeni. Vojska demoralizirana pomiče se nazaj proti sredini dežele. Izpuščeni jetniki so mesto zažgali na več krajih in učinili strašna grozodejstva. Evropski oddelek razdejan, 100 Evropev po obupnej brambi razmesarjenih. Mnogim se je posrečilo, pribežati do morja, kjer so se rešili v čolnice. Neznano, kje je zdaj kedive.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek . . . 3220 gld. 60 kr.
V pušico v prodajalnici gg. F. Souvanov so darovali: Just iz Beča 1 gld., Weidinger iz Beča 2 gld., Ad. Hirschmann iz Beča 2 gld. 20 kr., Rob. Kahler 1 gld., Blaške 1 gld., Ed. Part 5 gld., L. Herz 2 gld., Glas 2 gld., Ott 2 gld., Ed. Railing iz Monakovega 5 gld., J. Schulz iz Eipela 5 gld., Iv. Spilar iz Št. Petra 3 gld., več kramarjev 53 kr., vkupe . . . 31 „ 73 „
G. J. Jazbec v Zagrebu . . . 1 „ — „
V Hrastniku:
G. Anton Fišer 1 gld., Peklar F., župan, 1 gld., F. Roš 1 gld., neimenovan 32 kr., vkupe . . . 3 „ 32 „
Dohodek „bazar“ v ljubljanski čitalnici . . . 403 „ — „
V Divači:
K. Rogatec, učitelj v Divači, 1 gld., Janez Obersnel v Divači 1 gld., Adolf Suša v Divači 1 gld., Davorin Zupan, železniški uradnik v Divači, 10 gld., Karolina v Divači 1 gld., Matej Laskarini, konduktor v Divači, 1 gld., Janko Leban, učitelj v Lokvi, 1 gld., Matej Hribar, na železnici v Divači, 2 gld., Fran Perhavec, posestnik v Ležečah, 1 gld., A. M., duhovnik v Divači, 1 gld., Učenci narodne šole v Divači 45 kr., Hrabroslav Magajna, posestnik v Divači, 1 gl., vkupe . . . 21 „ 45 „
Vkupe . . . 3681 gld. 10 kr.

Tujci:

12. julija.
Evropa: Engel z Dunaja. —
Pri Slonu: Kodbl z Dunaja. — Cocini iz Trsta. — Fiseher iz Kamnika. — Klein iz Gradača.
Pri Maliči: Glaninger z Dunaja. — Scheinburger iz Budimpešte.
Pri avstrijskem cesarji: Brezenik iz Ljubljane. — Bezek iz Idrije.

Dunajska borza

dné 13. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.
Papirna renta	77	—
Srebrna renta	77	90
Zlata renta	94	85
1860 državno posojilo	131	25
Akcije narodne banke	825	—
Kreditne akcije	319	75
London	120	75
Srebro	—	—
Napol.	9	58
C. kr. cekini	5	69
Državne marke	58	95
4% državne srečke iz l. 1854	119	75
Državne srečke iz l. 1864	100	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	85
Ogrska zlata renta 6%	119	95
„ 4%	88	30
„ papirna renta 5%	86	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	35

Tržne cene v Ljubljani

dné 12. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	9	10
Rež, „	5	53
Ječmen „	4	23
Oves, „	3	74
Ajda, „	6	01
Proso, „	5	80
Koruza, „	7	—
Leča, „	9	—
Grah, „	9	—
Fižol „	10	—
Krompir, 100 kilogramov	—	—
Maslo, kilogram	—	90
Mast, „	—	86
Špeh frišen „	—	72
„ povojen, „	—	76
Surovo maslo, „	—	75
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje „	—	48
Svinjsko „	—	60
Koštrunovo „	—	30
Kokoš „	—	30
Golob „	—	17
Seno, 100 kilogramov	2	50
Slama, „	1	69
Drva, trda, 4 kv. metre	6	20
„ mehka, „	4	—

Št. 3901.

(457—1)

Razglas

zastran izpraznjenih deželnih sirotinskih ustanov.

Začetkom šolskega leta 1882/3 bodo zopet na deželne stroške nekateri dečki in deklice v tukajšnjo sirotišnico sprejeti, morebiti tudi kake sirotinske ustanove na roko podeljene.

Prošniki za te ustanove naj dokažejo svojo starost po rojstnem listu, uboštvu, način sirotinskega stanu, (ali popolnem sirote ali na pol, po očetu ali po materi), bivališče, telesno in duševno zmožnost za sprejetje v sirotišnico po zdravniškem spričevalu; potem naj dokažejo, ali uže kako šolo obiskujejo, tudi je navesti, kdo da je siroti postavni ali od sodnije nastavljeni zastopnik (jerob).

Nekolekovane prošnje naj se vložé po dotičnih c. kr. okrajnih glavarstvih, v Ljubljani po mestnem magistratu

do 10. avgusta 1882

Za taiste sirote, za katere se je uže v teku tega leta deželni odbor naprosil, da naj jih v sirotišnico sprejme, in odlok dotičnim osobam še nij došel, nij treba zdaj prošenj ponavljati, ker se bo pri prihodnjem podeljenji na taiste po mogočesti primerni ozir jemal.

Od deželne odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 10. julija 1882.

Deželni glavar: Thurn.

VALVAZOR,

nevezan, Krajčeva izdaja, se po nizkej ceni prodá. Izvé se iz prijaznosti pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (450—2)

Tuberozno mleko.

Če se to mleko, sestavljeno iz vegetabilnih in neškodljivih snovi, rabi vsak dan, koža postane mehka, voljna in nežna, hepatični madeži, poletni izpuščaji, vzrastki, nesnage, nenaravna rudečica, vse to izgine; koža se prehitro ne zgubani ter polagoma pridobiva voljnost in zdravo barvo. V steklenicah po 1 gld.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—1)